

Елисавета Багряна

Съдба

През улиците здрачни, през къщите, стените,
през плачещия ромон на есенния ден,
през този град, погребан в желязо и гранити –
усещам, че ме чакаш – ликуващ и смутен.

Усещам твоя поглед, отправен в тъмнината,
усещам ти рцете, протегнати насън,
усещам как се вслушваш за стъпките познати
и как сърцето трепва при всеки шум отвън.

И аз потрепвам с тебе. Незрими нишки вплитат
и таглят мойта воля, ръце, нозе, очи.
И повече не мисля, и тръгвам, и не питам
в какъв дом ще осъмна, къде е той и чий.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11698>]